

[Boeck-Hansen.]

som vi kunde tænke os foretaget, men dem kan vi jo vente med, til det samlede Forslag om Arbejdsløsheden bliver fremsat. Socialministeren har nys bebudet, at det snart vil komme, og det maa vi jo haabe. Men jeg vil gerne understrege, at det havde været rart, om det var kommet langt tidligere paa Aaret; det er kedeligt, naar en saadan Arbejdsløshedslov skal presses igennem i sidste Øjeblik, naar Vinteren staar for Døren, og havde vi i rette Tid faaet et saadant samlet Forslag til Behandling, saa havde maaske det foreliggende Forslag — det burde i hvert Fald have været Tilfældet — været ganske overflødig. Det har man altsaa forsømt, og derved har den højtærede Socialminister efter min Mening paataget sig et ret stort Ansvar.

I øvrigt skal jeg kun henvise til Mindretalsbetænkningen i Landstingsudvalgets Betænkning og navnlig understrege, at Arbejdsløshedskasserne jo synes at være velhavende Kasser. De har op imod 100 Mill. Kr. i Formue, saa det kunde jo se ud, som om der ingen Grund var for den slunkne Statskasse til at spæde til dér i Øjeblikket. Jeg vil derfor gerne udtale en vis Tilslutning til det Forslag, som Mindretallet har stillet i Landstinget, et Forslag om særlig Bemyndigelse til midlertidig Forlængelse af vedtægtsmæssig Hjælp til de arbejdsløse, saaledes at de arbejdsløse kunde faa Hjælp derigennem, indtil man fik gennemført den samlede Lov, som man, som sagt, har lovet snart kommer; det kunde jo ogsaa være, at man saa vilde skynde sig lidt mere paa dette Omraade.

Med Hensyn til Forslaget om Vinterhjælp skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at man dér kommer bort fra Forsikringsprincippet, og at en saadan Hjælp vil virke meget vilkaarligt, saa dette Forslag kan vi ikke paa nogen Maade give Tilslutning.

Jensen (Gørding): Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, er optaget af Rigsdagsarbejde andetsteds, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det første af de to forelagte Lovforslag; derimod kan vi ikke stemme for det sidste.

Elbæk-Jessen: De to Forslag, der her foreligger til Behandling, er begge en Følge af de økonomiske Vanskeligheder, vi er inde i og har været inde i gennem flere Aar, og som ingen endnu kan se Enden paa. Der staar ganske vist „midlertidig Lov“ paa det ene af Forslagene, men nogen praktisk An-

visning paa, hvorledes Arbejdsløsheden kan bringes til Ophør eller kan indskrænkes, gives ikke.

Forslaget gaar ud paa, at der skal ydes yderligere Tilskud og Understøttelse, og det kan i mange Tilfælde være nødvendigt. Der er ingen Tvivl om, at Nøden i mange Tilfælde er stor, og Arbejdsløshedstallet stiger trods den milde Vinter. Men dette er jo kun at sætte en Lap paa et hullet Sæt Tøj, hvor der i Forvejen er mange Lapper. Nogen virkelig Hjælp eller Anvisning paa Arbejde, som vi kunde have ønsket, findes ikke i Forslaget, og det kan derfor siges med et mildt Udtryk, at de socialdemokratiske Ideer selv med radikal Støtte ikke er fuldkomne. For mig staar det saadan, at Opgaven maa være at skaffe Arbejde til de arbejdsløse i Stedet for at give Tilskud. Regeringen vil ikke høre efter de Raad og Anvisninger, vi, der kommer ude fra Landet, giver. Man vil ikke høre efter, naar vi siger, at det store Arbejdsløshedstal og Landbrugets stærkt formindskede Indtægter hænger meget nøje sammen.

I 1921—22, da Landbrugets Forrentningsprocent var 0,9, var Arbejdsløshedstallet paa i alt 83 000 i Januar Maaned. I 1922—23, hvor Landbrugets Forrentningsprocent var 4, var Arbejdsløshedstallet nede paa 57 000. I 1924—25, da Forrentningsprocenten var 6,4, var Arbejdsløshedstallet helt nede paa 45 000 om Vinteren og 22 000 om Sommeren. I 1925—26, da Landbrugets Forrentningsprocent var under 1,2, var Arbejdsløshedstallet atter steget til 82 000 om Vinteren og 46 000 om Sommeren. I 1929—30, hvor Forrentningsprocenten var 4,3, var Arbejdsløshedstallet nede paa henholdsvis 57 000 om Vinteren og 27 000 om Sommeren. I 1930—31, da Forrentningsprocenten var 0,5, var Arbejdsløshedstallet henholdsvis 71 000 og 36 000. I 1931—32, hvor Forrentningsprocenten var 1,2, var Arbejdsløshedstallet oppe paa 106 000 om Vinteren og 85 000 om Sommeren. Disse Tal viser nøje Sammenhængen, og det er af stor Betydning, at Regeringspartierne erkender denne nøje Sammenhæng mellem det store Antal arbejdsløse og Landbrugets ringe Indtjeningsmuligheder, ja, vi kan godt sige Fattigdom. Hvis Regeringen vil erkende denne Sammenhæng, er der Mulighed for virkelig at hjælpe begge de nødste Parter. Regeringen har nu Flertallet i begge Rigsdagens Ting, den har altsaa Magten, men den har ogsaa Ansvaret.

Industrien faar jo en betydelig Beskyttelse gennem Toldlove og Valutaloven, og